

హాస్య హాస్యం

మకల్లు

చిట్టబ్బాయి కు చటుక్కున మెలకువ వచ్చింది. ఏదో భయంకరమైన శబ్దం ఆతని చెవులను తాకి ఆలజడి సృష్టిస్తున్నది. ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాక భార్యను పిలిచాడు.

“వక్కన్నా వక్కన్నా” అన్నది కాంతాలు పళ్ళు దిరదిర మని తోముతు.

“ఖర్మ ఖర్మ. నిన్న ఏదో కొత్త బ్రష్ మార్కెట్ లో కొచ్చినట్టున్నది అనుకుని “ఓసి నీ పళ్ళు తోము దు పాడుకాను. ఆ శబ్దానికి చిన్న పిల్లలు భయపడి ఏడుస్తారు. పుచ్చిపోయిన పళ్ళు ఎంత ఇనకేసి అంట్లు తోమినట్లు తోమినా తెల్ల బడవు పిచ్చి, వెర్రి మొహమా!” అరిచాడు చిట్టబ్బాయి నిద్రా భంగమై నందుకు చిరాకుపడుతూ.

కాంతాలు విసవిసా రుససలాడుతూ— “మీకత్తా కుయ్య నా పయ్యుషుషి” అన్నది ఉరిమినట్లు చూస్తూ.

“నోట్లో ఆ బ్రష్ తీసి మాట్లాడులేకపోతే ఇదిదో కొత్త భాష అనుకుని జనం తలబాదుకుంటారు” చిట్టబ్బాయి తను వేసిన జోకకు తనే తప్పట్లో దూరి పొర్లిపొర్లి నవ్వాడు.

“నయ్య అరా అంటాయు కజా మీ పయిచెవు తా” అంటూ రేడియో ఆన్ చేసి వెళ్ళిపోయింది. చిట్టబ్బాయి బేర్ మన్నాడు.

“రాయలసీమ ఎక్స్ప్రెస్ సాయంత్రం రావచ్చు. ఎ.పి. ఎక్స్ప్రెస్ రేపు రావచ్చు అనుకుంటున్నారు. మిగతా రైళ్ళు రాకపోకలు చెప్పటానికి చిలక జోస్యూడు దొరక్క పిబ్బంది తెగ ఇబ్బంది పడుతున్నారు. ఇప్పుడు వార్తలు వింటారు.”

“ఆకాష్ వాణి! క్షమించాలి. ఆకాశవాణి దూర దర్శన్ కేంద్రం. మళ్ళీ క్షమించాలి. నేను అటు దూర దర్శన్ లోను ఇటు రేడియోలోనూ వార్తలు చదివి కాస్త తికమక పడ్డాను. మళ్ళీ మళ్ళీ క్షమించాలి. వార్తల కు ముందు వ్యాపార ప్రకటనలు మర్చిపోయాం. కాబట్టి ముందు వ్యాపార ప్రకటనలు వింటారు.”

చిట్టబ్బాయి కోసంతో వూగిపోతూ దొరికిన జాట్టు అందుకుని బరబరా పీక్కున్నాడు. కాంతాలు వచ్చి— “అలా జాట్టు పీక్కుని ఇల్లంతా పడేస్తే ఎవడు దుస్తాడు మీ తాత. రేడియో వినలేకపోతే చెవులు

మూసుకోండి” అన్నది రుసరుసలాడుతూ.

“దివ్యవాణి! క్షమించాలి. ఆకాశవాణి. వార్తలు చదువుతున్నది అబద్ధాల తికమకరావు. గత నెలలో ఫలానా రాష్ట్రంలో రైలు ఏక్విడెంట్ కు గురై వెయ్యి మంది మృతికారకుడైన రైలు ఇంజన్ డ్రైవర్ని నిన్న ఢిల్లీలో ప్లానింగ్ కమిషన్ ఘనంగా సన్మానించింది. ఇలాంటి ప్రమాదాలు వారానికి ఒకటి రెండు చొప్పున జరిగితే, మన దేశ జనాభా కంప్రోలు అవుతుందని తమ ఆశాభావం వెలిబుచ్చారు. అనేక మంది ప్రముఖులు వారి ఆశాభావాన్ని బలపరిచారు.

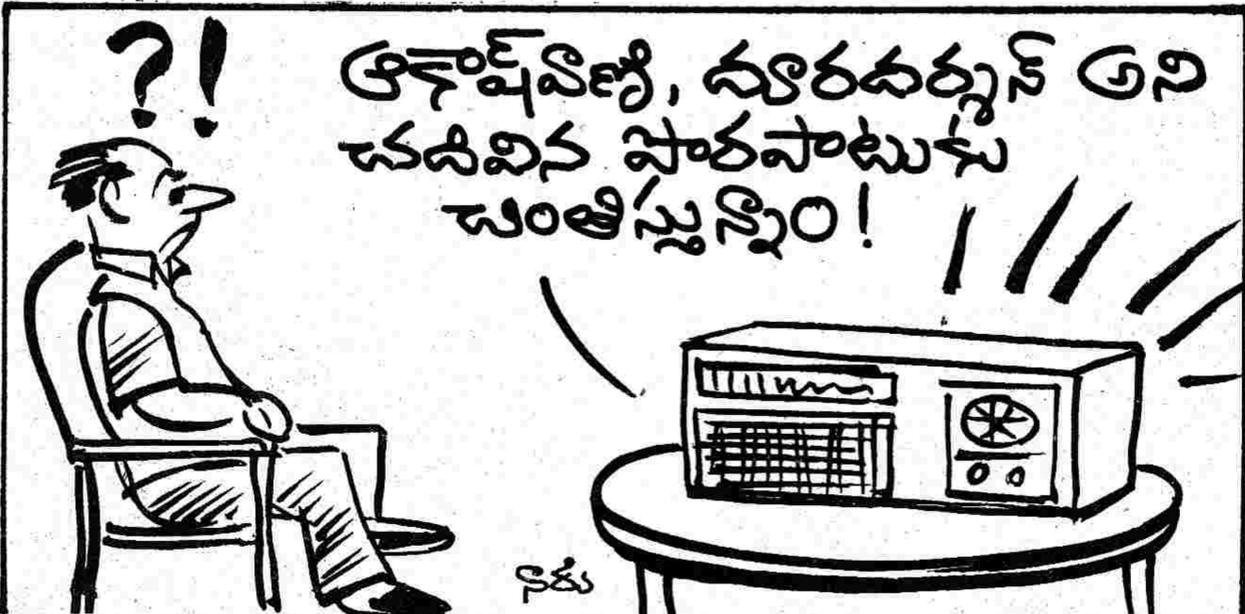
నిన్న పంజాబ్ లో రాటు తేలిన పదిమంది ఉగ్రవాదులు ఓ పెళ్ళి బృందం మీద దాడి చేయగా, పెళ్ళికి చేసిన అప్పడాలతో పెళ్ళి బృందం ఎదురు దాడి జరుపగా పదిమంది ఉగ్రవాదులు అక్కడక్కడే మరణించారు. చనిపోయిన ఉగ్రవాదుల మృతికి సంతాపం తెలియజేస్తూ చంపిన వాళ్ళందరినీ ఆరెస్టు చేయవలసిందిగా హోం మినిస్టర్ ఆర్డర్స్ జారీ చేశారు.

వార్తలు

దేశంలోని రాజకీయ పార్టీలన్ని కలిసి మరో కొత్త పార్టీ స్థాపించి, అధికారం హస్తగతం చేసుకుని వెంటనే విడిపోయి దేశ ఆర్థిక పరిస్థితిని నాశనం చేయటానికి కుట్రలు జరుగుతున్నట్లు ఓ అధికార బోగట్టా.

మనదేశం చేసిన అప్పులు వెంటనే తీర్చకపోయినట్లయితే ఆంధ్రప్రదేశ్ ని తమకు స్వాధీనం చేయవలసిందిగా వరల్డ్ బ్యాంకు డిమాండ్ చేసింది. అందుకు మనదేశం సుముఖంగా పున్నట్లు కొన్ని వార్తలు అందుతున్నాయి.

మన దేశంలోని అక్రమ వ్యాపారులు, ప్రజాధనాన్ని దోచుకున్న రాజకీయ నాయకులు స్పెషల్ బ్యాంకు లో దోచుకున్న డబ్బుని తిరిగి మనదేశానికి ఆస్పరివ్యటానికి ముందుకొస్తున్నారు.

నిన్న ఉదయం అమెరికా అధ్యక్షుడు జార్జిబుష్, ఇరాక్ అధ్యక్షుడు సద్దాం హుస్సేన్ కలిసినప్పుడు విందులో మందు తీసుకుంటుండగా ఇద్దరూ కళ్ళు తిరిగి పడిపోయారు. వెంటనే తీసుకొచ్చి హైదారాబాద్ ఉస్మానియా హాస్పిటల్ జనరల్ వార్డులో చేర్చించారు.

ఆకాష్ వాణి దూరదర్శన్ కేంద్రం. మళ్ళీ క్షమించాలి. ఛీ...ఛీ... మీరు మాత్రం ఎన్నిసార్లు క్షమిస్తారు. కమక వదిలేద్దాం. ఆకాశవాణి బెడవారు కేంద్రం. మీరు వార్తల్నే వింటున్నారు.

నిన్నరాత్రి పాత నగరంలో మత కలహాలు సృష్టించబోయిన రాజకీయ నాయకుల్ని హిందువులు, ముస్లింలు కలిసి దేహశుద్ధి చేసి మూసీ నదిలో పడేశారు.

ఇప్పుడే అందిన వార్త. నీళ్ళతో నడిచే కారుని తయారు... బర్... బర్... గుర్... గుర్... కిర్... కిర్... తెలిసింది” ఇంకా వార్తలు వస్తూనే వున్నాయి.

“కాంతాలూ!” ఆనందంగా అరిచాడు చిట్టబ్బాయి. “మీ వాక్కుల్లో మేకులు కొట్టా. ఎందుకలా అరుస్తున్నారు. చుట్టు ప్రక్కల వాళ్ళు భయపడి పున్నారట. “కనకనలాడింది కాంతాలు వచ్చి. చిట్టబ్బాయి మంచం మీద మండి గెంతి భార్యను వాటేసుకుని గిరగిరా తిప్పాడు.

“యాక్ ఛీ...ఛీ... మీ నోటి కంపుపాడు కాను. మీ ఒంటి మీద లుంగీకూడా లేదు” అంటూ ముఖం తిప్పకుని వంకర్లు తిరిగిపోయింది కాంతాలు.

“వెధవ లుంగీ తరువాత చూచుకుందాం ముందు నేనే చెప్పేది విను” తొందరపెట్టాడు.

“ముందు మీరు లుంగీ కట్టుకోండి పిల్లలు చూస్తే జడుసుకుంటారు.”

“అయ్యోయ్యో. నా లుంగీ లేదా?” అంటూ గబగబా లుంగీ అందుకుని చట్టుకుని కట్టుకుని— “మనం కారు కొంటున్నామోచ్” చెప్పాడు.

“ఎవరైనా లక్ష రూపాయలు లంచ మిస్తానన్నారా?” గబగబా పొంగి పోతూ అడిగింది కాంతాలు.

“నీ మొగుడేమన్నా ఇంజనీర్ అనుకున్నావా లక్ష రూపాయల లంచమివ్వటానికి?” పళ్ళు పటపటలాడించాడు.

“మరెలా కొంటున్నారు?” ఒళ్ళంతా ఊపు కుంటూ బ్రతిమాలింది కాంతాలు.

“కొంటున్నానంటే!” మరింకేం మాట్లాడకు.

“కొంటున్నారని కానీ ముందు కాస్త పళ్ళు తో ముకోండి వాసన భరించలేకపోతున్నాను”

“అలాగే కానీ అర్జంటుగా ఎదురింటి ఎల్లారావు గారి పేపర్ వాళ్ళావిడను అడిగి తీసుకురావాలి”

“ఎందుకు? ఇప్పుడేగా రేడియోలో వార్తలు విన్నారు. నేను మొన్నామధ్య చారులో చింతపండు అడిగితే ఇవ్వనన్నాను. మీరే తెచ్చుకోండి” అన్నది కాంతాలు గారాలు పోతూ.

చిట్టబ్బాయి గబగబా మొహం కడుక్కుని, చక్క కా తల దుప్పుకుని, ఒకటకా నడచివెళ్ళి రెండు సెకన్లలో పేపర్ తెచ్చుకున్నాడు.

కాంతాలు కాఫీ తీసుకొచ్చింది. “ఇవాళ సెలవే కదా! మరి అంత కంగారుదేనికి?” కాఫీ అందించింది.

“పేపర్లో కారు కనిపించడం లేదు.”

“పేపర్లో కార్లుంటాయా ఏమిటి? అన్నది కాంతలు బగ్గులు నొక్కుకుంటూ.

కారు గురించిన వార్త. అయినా పేపరు నిండా రేడియోలో చదివిన వార్తలే వున్నాయి.

మూడుసార్లు గిరగిరా త్రిప్పి చివరకి ఓ మూలన బాక్స్ అయిలవ్వను చూసి “దొరికింది— దొరికింది” పెద్దగా అరిచాడు.

“మీ ఇంట్లో దొంగలు పడిదోచుకు పోయారా ఏమిటి? దొరికింది దొరికింది అంటున్నారు” బయల నుండి భిక్షగాడు అడిగాడు పెద్ద గొంతుతో.

“నువ్వు అర్జంటుగా మా ఇంటి ముందు నుండి వెళ్ళకపోతే నీ ఒంట్లోని సార్లులు దొరకవు మరి” పెద్దగా కేకలేశాడు చిట్టబ్బాయి.

చిట్టబ్బాయి కళ్ళు వార్త వెంట పరుగిడుతున్నాయి. “మీకు మంచిరోజులు వచ్చాయి. నీటితో నడిచే కారు తయారు చేస్తున్నారని వార్త తెలిసింది. ఆ వార్త తెలుసుకొని మా విలేజిరి బద్దకాల బద్దకేళ్ళరిని పంపగా ఆమె బద్దకించి వార్తను కలెక్ట్ చేయలేకపోయింది. దయచేసి మరో పేపర్లో ఈ వార్త చదువుకోగలరు— ఎడిటర్.”

“ఛీ... ఛీ... ఛీ... ఆవసరమైన వార్త ఒక్కటి దొరికి చావదు. చిన్నప్పటి నుండి ఇంత దిక్కుమాలిన జాతకం. హూ. ఈ పేపరు వాళ్ళ మొహాన కొట్టి, నేను బజారుకెళ్ళాను. సంచీ నా మొహాన పడేయ్!” అరిచాడు చిట్టబ్బాయి డ్రస్ వేసుకుంటూ.

“నిన్న టి.వి.లో చూశానండీ, మార్కెట్ లోకి క్రొత్తగా బ్రష్ వచ్చిందట. ఓ నాలుగు బ్రష్లు తీసుకు రండి” చెప్పింది కాంతాలు.

“నీ పళ్ళు నాశనం కాను. పుచ్చిపోయిన పళ్ళు

తెల్లబడవే అంటే వినవే! డబ్బంతా నీ బ్రష్లకే సరిపోతున్నది. ఖర్చు... ఖర్చు...” విసుక్కున్నాడు.

“సరేండి... పళ్ళు మంచిగా వున్న వాళ్ళకేం తెలుసు పళ్ళ గురించి. ఆ చెప్పడం మరిచాను. వచ్చేలప్పుడు రెండు కిలోల స్వీటు తీసుకురండి.”

“స్వీట్ దేనికే?”

“ఎందుకేమిటి? మీరు కారుకొంటున్నారని ఒట్టిగా చెబితే ఏం బాగుంటుంది. కాస్త స్వీటు పెట్టి చెబుతాను. త్వరగా వచ్చేయండి. ఈ విషయం అందరికీ చెప్పకపోతే నా కడుపు వుబ్బుతుంది”

“అలాగే...” అంటూ చిట్టబ్బాయి బయట కెళ్ళాడు.

ఎంత ప్రయత్నించినా కారుతో నడిచే నీరు... ఛీ... ఛీ... ఛీ... నీటితో నడిచేకారు గురించిన సమాచారం చిట్టబ్బాయి కు అందలేదు. సాయంత్రం టి.వి. వార్తల్లో తెలుస్తుందేమోనని ఆశగా ఎదురు చూశాడు. వార్తల సమయానికి వాయిస్ పెంచి ఎదురుగా వాలు కుర్చీ వేసుకుని చూస్తున్నాడు. వార్తలు మొదలయ్యాయి.

“అకాశవాణీ దూరదర్శన్ కేంద్రం. మన్నించాలి. ఇది టి.వి. కదూ! మర్చిపోయాను. ఇక్కడ అలా చదవకూడదు కదా!”

“అందుకే టి.వి. వార్తలు చదవటానికి రేడియో వాళ్ళను పిలవ వద్దంటే విన్నారా? రికమెండేషన్ రికమెండేషన్ అంటూ తీసుకొచ్చి అభాసుపాలు చేస్తున్నారు. అనుభవించండి” వెనక నుండి మాటలు వినబడుతున్నాయి.

‘ఈ రోజు వార్తల్లోని మార్పును మీరు గమనించాలి. మన రాష్ట్రంలో నిరక్షరాస్యులు రోజు రోజుకు పెరిగిపోతున్నారు. ఇలా వార్తలు చెబుతుంటే వినే వారి సంఖ్య ఎక్కువై, చదవటానికి ప్రజలు బద్దకించి చదువు మరచిపోతున్నారు. కనుక ఈ రోజు నుండి మేము వార్తలు చదవడం లేదు. చూపిస్తున్నాము. కాబట్టి చెవులకు పనితగ్గించి, కళ్ళకుపని కల్పించండి’ అంటూ టి.వి. స్క్రీన్ మీదకు అక్షరాలను పోకన్ చేశారు. అవి అర్థం కావడం లేదు. గజిబిజిగా గందరగోళం. ఒక్కొక్క అర్థం చేసుకోవడానికి రెండు నిమిషాలు పడుతున్నది.

చిట్టబ్బాయి ఆతృతగా చదవబోయి, చిరాకు పుట్టి చూస్తు వూరుకున్నాడు.

“మీరు వార్తలు చదువుకున్నారు. ఈ వార్తలు ఇంతటితో సమాప్తం. రేపు ఇదే సమయంలో ఇదే మీరు మీద కలుసుకుందాం— సెలవు.”

చిట్టబ్బాయి కు విపరీతమైన కోపం వచ్చింది. చిరాకుగా జాట్లు అందుకుని బరబరా పీక్కున్నాడు. కాంతాలు కయ్ మని లేచింది. “వార్తలు చూడలేకపోతే టి.వి. బంద్ చేయండి. అంతేకానీ ఇలా జాట్లంతా పీక్కుంటుంటే ఊడ్రలేక నేను ఉస్తున్నాను. అలా పీక్కుని పీక్కుని నెత్తిన జాట్లు మొత్తం

వూడిపోతే అద్దంలో చూసుకుని జడుచుకుంటారు. నేను మిమ్మల్ని వదిలి ఎంచక్కా పుట్టింటికి పోతాను. అప్పుడు మీ రోగం కుదురుతుంది” విసుక్కున్నది.

కాంతాలు భర్తని ఉదయాన్నే నిద్రలేపి హడావిడి చేసి, హంగామా చేసి దగ్గరుండి మరి టిఫిన్, తిని పించి, తయారు చేయించి భర్తను ఆఫీసుకు సాగ వంపుతూ చెప్పింది.

“ఏవండీ! పక్కంటి సన్నిగారిని తీసుకుని షో రూంకి వెళ్ళొస్తాను. మీదసలే మట్టిబుర్ర. ఏ కారు తీసుకోవాలో బొత్తిగా తెలియదు. నేను కారు రంగు, మోడల్ సెలెక్ట్ చేసుకుంటాను. ఏవంటారు?”

“అలాగే అలాగే రేపు అడ్వాన్స్ ఇచ్చి కారు తెచ్చుకుందాం” అన్నాడు చిట్టబ్బాయి.

ఆనందంగా ముందుగా కొనుక్కుంటే రేటు తక్కువగా వస్తుందని ఆతని ఆలోచన.

ఆఫీసులో అడుగు పెట్టిన చిట్టబ్బాయి ని అందరూ గౌరవంగా ఆహ్వానించారు. చిట్టబ్బాయి కు చాలా ఆశ్చర్యం అనిపించింది. కారు కొనుక్కుంటే ఎంతటి గౌరవం అనుకున్నాడు.

ఆఫీస్ ఆటెండర్ నమస్కారం కొట్టి “సార్! మీరు కారు కొంటున్నారని అందరికీ తెలిసిపోయింది కనుక ముందుగానే స్వీట్ తెస్తాను డబ్బులివ్వండి” అన్నాడు. చిట్టబ్బాయి ఆనందపడుతూ ఓ వంద తీసి అందించి, ‘చిల్లర వుంచుకో’ అని ఇదొక రకమైన డిగ్నిటీ అనుకున్నాడు.

ఆఫీసులోని వాళ్ళంతా చిట్టబ్బాయి కి శుభాకాంక్షలు తెలియజేశారు. అందరికీ స్వీట్లు పంచాడు చిట్టబ్బాయి. ఆతనికి అర్థంకాని ప్రశ్న ఒక్కటే, తనకంటే ముందుగా ఈ వార్త ఆఫీసుకు ఎలా చేరింది అని. అదే అడిగాడు వారిని. వాళ్ళు ఫెళ్ళున నవ్వి— “మీ శ్రీమతిగారు పల్పంలో ఫగం మందికి ఈ వార్త అందించగా లేనిది మాకు చేరటంలో ఆశ్చర్యం ఏమున్నది” అన్నారు ఏక కంఠంతో అమ్మో, అమ్మో అనుకున్నాడు చిట్టబ్బాయి.

చిట్టబ్బాయి అందరు వడ్డీ తెచ్చిన మీదట తాను కారుకొనే ఆలోచన ఎలా వచ్చింది, ఎలాంటి కారు కొనాలనుకుంటున్నదీ అందరికీ వివరించాడు. అంతే అందరూ ఫెళ్ళున నవ్వి, నవ్వి, పొట్టలు చేత్తో పట్టుకుని కూర్చీలో కూలబడి కాళ్ళు చేతులు బాదుకుని మదీ నవ్వారు. ఆటెండరు నవ్వుకు తట్టుకోలేక క్రిందపడి కాళ్ళు చేతులు బాదుకుంటున్నాడు.

“అయ్యా చిట్టబ్బాయి! నిన్న ఏప్రియల్ ఫస్ట్ కదా! అందుకే మిమ్మల్ని ఏప్రియల్ ఫూల్ చేశారు. అంతేకానీ నీటితో నడిచే కారుని తయారు చేయబడలేదు” మేనేజరు బానలాంటి పొట్టను వూపుకుంటూ వివరించారు. అంతే! చిట్టబ్బాయి మొహంలో ప్రీతకళ వచ్చింది.